

מסורת הש"ס

(א) כפי יחסא דכ"ס היא וא"ל ר' יוס
ט' משום קטא וכו"ה מנ"י אינדין
ומעשרין, (ב) מגילה כ"ב, (ג) ערין
ד' א' מנחות כ"א כ' מ"ב, (ד) ט' לקמן
הלכה ד', (ה) ט"א מ"ב, (ו) יומא כ"א,
(ז) מ"ב, (ח) מ"ב, (ט) מ"ב, (י) ט"א א"ל
מקבלין מכן דברים ועדוה, (כ) שהיא
נדר, (ל) לא נדר ולא נדר, (מ) הוא,

ב א מ' פרק א משקלים הלכס ט:
בא ב מ' שס הל'י:
בב ג מ' שס הל'י:
בג ד מ' שס הל'י:
בד ה מ' פרק ד משהמ'ק הל'א:
בה ו מ' פרק א משקלים הל'י:
בו ז מ' פרק ג מחטת'יק הל'ב:

(א) מעשרין ואוכלין אחר ר"י:
(ב) הו' כן כשהיה כ"י לא סהא' אין
ס"י: (ג) מודה צ"י שאין ס"י:
(ד) וקטנים אם וס"י:

[א] ליל אין מחשבתן עד שיבא
 עשרים. וכל שעת חזקה
 הגדול נסחן לרבי זוטא שיהיה
 התנאי ומזהר הרבהם שיפשו
 חזק גדור גמולת המטה המטה
 מחשבתן ומחשבתן חלקם א' וא'
 חסדן להעמיד את העירקה וכן
 הדא דרשנא בנחשין ב' שגרות וכן
 על דא דתנא אין מחשבתן חלקם א'
 נכחיה ב' חלקיה וכן דרשנא
 וכן לכל אין מחשבתן חלקם ואין
 יחזיר ויחזר ודאין מחשבתן עד
 שיבא ב' ויחזיר מחשבת ב' ש'
 מחשבתן חלקם ב' חלקו ד' וכן
 העירקה עד שיעלה ד' לקחן
 חלקם ב' ויחזיר חלקם ב' חלקם
 חלקם עד וכן חלקם ב' חלקם
 חלקם ב' חלקם ב' חלקם ב' חלקם

ובאותה שפירק כפי הק"ס ויגרסו
שם מניס דבר' דכ"ה ה"ד אחר
ישראלתי חני לון חפלק המנעל
מזר' הלימוס בירט מלך מפרקין
בש"מ ועי' שם קה"א ע"ד שומטין
המנעל מניס הלימוס כשם, וכי
הרמז' כפי' ששנת ב"ד ויבאר
המרכבת המשנה שם כ"א דמרכב
כלסרי שם תיבה כשם הדוא
מיתר הכוונת דוקא בשנת אהל
בירט לז' ע"פם כבוד' מיתר
לפרק, ומהב"א בלש מ"ק ה"ד נ"ב
מפרקין בירט אהל כבוד' מיתר
מפרקין וזוא חפלק ה"ד:

שליך מלחם למלחם ויבשם פי
בדעות שומן בין כזה דעה דריש
גדוק לזה תלמוד דוקא שומל
לספקר ולזה תלמוד דמכרו חסיל
הן דריש דקנא לזה דיש מלחם
תלמוד ודקנא זה היה כדעלם
מהיה בעל שיש שומן ק' ופ'ד
תקריב שומן תפריש ששטן דשון
יכול להשתלש לאחרי' לזה האחרון
כלנו עשיתיהם וזה ראה דבר
הישיש הלו וידעל' כאן לזה תלמוד
דק דבר ישיש (שער); הרא
דחמ' כדבריהם ויבשם שער.
עשיתיהם הן שקלים ותקפיהם
שומן ליהם ולאכנן תלמוד שומן
הן ק'.

[6] עי' בק"ט וש"ק הנילו גי' עד
שיה"ן בן כ' והגר"א ג"כ הגיה בן
ע"ש אבל נפי' התשובות להרחב"ס
מנואר כניסתא היסנה דל"ן מחשבת
עד שיניא ב"ש ודי"ס הרמב"ן פרשת

יִשְׁטוּס כְּמִדָּה. ככל מקומות ישראל להחליף
 מהמשיח לנרץ העשיל: **[כרס]** יִשְׁטוּ כְּמִדָּה.
 שני הכפין יזן סחורין לִשְׁטוּס חֲמִלִין
 ס: ספחלו. הנבאן: לִשְׁטוּס לִיכֵם לִיטו
 ולחם מסכן עד שיון לזי סקל סר
 שכן כל עיר ועיר גבאן ממעין על כך
 וספחות היו כמדינה לקבן סס הכפן כמו סר
 כמקד כמקן לקמן: לִיטו יִשְׁטוּסִיל. אלכ כרס
 אל כרספסחיל ולקן סר היו רִיזֵן חֲמִלִין
 סרי השומר: ולקן **קטניס**. מסכן לז היו לחקין
 אל לִיטו חסובין ומח' כירסולמ' כסריס
 שערות הקטן ול חסובין ממל אלל סר חסובין
 וכל קטן ססחמיל אכיו לשקול על ידו א"ס סל
 סח' חסובין יזן סוקק מפתח ומסחבין עילי:
ר"מ חסופסח' ס"ק חסובין ישראל על
 סקלין כדי סחיר קרבות לזכר סחן. מל למ
 עסלתו על ימח' כרזלו היסול ססכיו ומחן
 סכריו סכריו לזכר סח' סרס' ססכיו

ישראל על שקליהן (כדן) שיהא קרענה צור
קרבן מתן מפני שקרענה ממכרין ומתכרין
ישראל לאתוהן שנשמתן שכן מלתי נרמוות
שקלס שקלון ישראל במדבר שנאמר וקחתי את
שקל הכסדרים: וכן משפטין אל סככסני מפני
דרכי שפא. אבל להבטיח ומוענין דר' יהודה
מפרש למה אין מתשכנין לפי שהיו פבורין
שלין חייבין בשקלס על שכן שליט קולא לא
חוטא ואיל' רבין' אל איני שפא חוטא לא
הסכסס דורשין מתקא' וזעזעין הס ומפרש
רבינאלי' אמר ר' טובי בשם ר' עמרם דהנעני
משכני' חסכסני לר' יהודה חסכסני יחד מתא
חטא' לצור מתא. מנחת יודת קרינה ליל
אין מנחת לצור קרינה ליל איה' דלתי ידית
פלי' מנחת לצור מתא חטא. ויבטקוני' דר' ריבך
ולכן בוכרי כיון דלמחלה לא חסיב לאחרי' ו
מייחוי' חסכסני (ותוך) דאיה' מייחוי' שפא ויהי'
דרי' לקושטא והלא קולא שלי' העומה וצחי' לתלם
לתם הפסס ומתקן דמייחי' חסכסני לה' לצור
וימנחת לצור איה' חסכסני ליל אין חסכסני
לעור. ורבינאלי' מתיב על העינה על הפקדונים
ר' יהודה אמר ר' נחמי' ח"ל על דעבר טומא יתן
ורחנה אמר על דעבר על פקדוניהן אין מתיב
דעבר ביחתי' מתיב לרבי' וידי' על דעבר
על פקדוניהן יתא' חסכסני ר' טובי דהנעני
לא נמנו מנתי' מתיב מתיב ר' נחמי' ורבי'
משכני' ד אל אל שקלס מקבלין מדיס. וידי'

[illegible][illegible][illegible]

הלכה ג מתני' ^אבחמשה ^בעשר בו שולחנות
היו יושבין במדינה בכ"ה ישובו

[illegible]

הא לתבוע אין מועדין. הכא את
 י' שעות כלן בשלל בידי י' ש'
 סיפח כמלל נאמר טוי' כנר י'
 קי ויזע נכרר את י' שעות
 אכסום ק' ואלערץ לשתמען
 מן המעות אשכ' אין מקבלין
 דר ישיא יפד' פד' ויזען ויזען
 איש מלחל השכרס ותרס' ויזען

על קדושה: **זבל** **א** **נשים** ונתנו לזיו סופר וספר
הסניג ואלו אסרו: **א** **עבדים** דלמינן **א**
ומלחם: **ו** **רועים** **א** **לפי** **היה** **שני** **עבדים** **וזה**
פחות **מן** **עבד**: **ז** **א** **אין** **סופר** **אין** **מלקות**
אין **אשר** **לן** **מלחמה** **שנת** **עליו** **כשר** **עבדים**
אשר **אמרו** **עליו** **ואת** **המלחמה** **עליו** **אשר** **עבד**
אין **הספקן**: **והן** **מפני** **אל** **כסטיס** **אשר**
השיינן **מלחמה** **השקל**: **אין** **דרי** **כסטיס** **אשר**
נבחר: **אין** **שקול** **אין** **סופר** **ואשר** **אשר**
אין **לשקל** **וכן** **אשר** **הוא** **מלא** **קרבן** **צדור**
קרבן **הוא** **דרי** **קרבן** **דלמינן** **והוא** **עליו** **מחוסר**
לעבור **למחר**: **אין** **למלחמה** **אין** **דרי**
לשקל **אלה** **עשומן** **דמי** **הכלל** **קרבן** **השקל**
ישראל **לדון**: **נב** **א** **לפני** **מחוסרין** **מן** **השם**
וידעם **קריסט** **דדוקא** **אין** **מחשבתין** **דא**
השומעין **מן** **הקטנים** **דוקא** **כסטיס** **שני**
עבדים **אשר** **אלה** **היו** **עליו**: **זבל** **א** **אל**
כשר **אין** **עבדים** **אלה** **היו** **לכל** **אשר** **אשר**
מחוסרין **א** **לפני** **מחוסרין** **דוקא** **עבדים**

[illegible]

אחרי הכל נזכרים אין וצין חזות: כל
דמיון איש איש לרבות נזכרים שטורים נזכרים ונזכרים

[illegible][illegible]

1. וְכָל מִנְחַת כֹּהֵן כְּלִיל תְּהִיָּה לֹא חֶאָבֵל: וַיִּקְרָא ו' טו'. 2. וְהָיָה כָל הָעֵבֶר עַל הַפְּקָדִים מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשִׂירִים גֵּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֲצִית הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה שְׁמוֹת ל' יג'. 3. וַיֹּאמֶר לָהֶם וְרִכְבֶּל וַיִּשְׁוֹעַ וּשְׂאָר רֹאשֵׁי הָאֲבוֹת לְיִשְׂרָאֵל לֹא לָבֶם וְלֹעַן לְמֹנֹת בֵּית לֹאֲלֹהֵינוּ כִּי אֲנֵחֵנוּ יִהְיֶה נֹכְחָה לַיהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּנוּ הַמֶּלֶךְ כֹּרֶשׁ מֶלֶךְ פָּרֶס: עֲזָרָה ד'